

Til pkt. 5.

Den af forslaget § 2 følgende udvidelse af det materiale, som skal betragtes som nyhedshindrende, kan virke ubilligt over for opfindere, der tidligere har offentliggjort opfindelsen på en måde, som efter den da gældende lov ikke var til hinder for at opnå patent, medens offentliggørelsen efter den nye lov er nyhedsskadelig.

I sådanne tilfælde, hvor opfinderen har handlet i tillid til gældende lov, bør den pågældende fortsat kunne få et gyldigt patent, ligesom han, hvis patentet allerede er meddelt, ikke bør være udsat for, at patentets gyldighed anfægtes efter reglerne i den nye lov. For opnåelse af patent er det dog en forudsætning, at ansøgningen indleveres inden en vis tid efter lovens ikrafttræden. Denne frist er sat til 6 måneder, d. v. s. med udløb den 1. juli 1968.

Denne dato er ændret i forhold til det tidligere forslag af hensyn til udskydelsen af lovens ikrafttræden til den 1. januar 1968.

Til pkt. 6.

Såfremt den nye lovs patenterbarhedsregler skulle anvendes også på ansøgninger, som er under behandling ved lovens ikrafttræden, måtte det anses for nødvendigt, at patentmyndigheden underkastede sådanne ansøgninger en fornyet prøvelse, uanset at en væsentlig del af den hidtil påkrævede undersøgelse var tilendebragt.

Det kan imidlertid ikke anses for påkrævet at foretage en sådan fornyet prøvelse, idet udvidelsen af det nyhedshindrende materiale stort set omfatter sådanne omstændigheder, som må forventes at fremkomme gennem indsigelser fra almenheden.

Lovforlaget fastsætter endvidere en delvis anden procedure for ansøgningernes behandling, for så vidt angår fremgangsmåden ved ansøgningernes fremlæggelse, jfr. bemærkningerne til §§ 21-22.

Endelig bør overgangen til anvendelsen af den nye lov af hensyn til patentmyndighedernes arbejdsbyrde gøres så smidig som muligt, således at loven ikke i selve overgangsperioden kommer til at belaste patentmyndigheden med unødvendigt ekstra arbejde.

Forslaget bestemmer derfor, at ansøgninger, der ved den nye lovs ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden, skal behandles og afgøres efter bestemmelserne i den hidtidige lovgivning, såfremt der er givet ansøgeren meddelelse om, at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Til pkt. 7.

Reglerne i § 22 om obligatorisk offentliggørelse af patentansøgningen kan medføre, at visse ansøgninger vil blive almindeligt tilgængelige samtidig med den nye lovs ikrafttræden. Dette ville kunne medføre uheldige virkninger for ansøgere, som f. eks. har påregnet en vis yderligere hemmeligholdelse med henblik på videre udvikling af opfindelsen.

For at forebygge dette foreslås, at ansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden, uanset bestemmelserne i § 22 ikke skal holdes tilgængelige for enhver før 6 måneder efter ikrafttrædelsen.

Til pkt. 8.

Bestemmelserne i forslaget § 51 vedrørende årsafgifter adskiller sig fra de nu gældende regler på adskillige punkter. Det må derfor anses for hensigtsmæssigt, at de nye afgiftsreglers ikrafttræden udskydes i en vis overgangsperiode, bl. a. for at undgå, at patenthaverne gennem misforståelse af de nye regler mister rettigheder på grund af forkert betalte årsafgifter. Overgangsperioden er i forslaget sat til et halvt år, d. v. s. med udløb den 1. juli 1968.

Denne dato er ændret i forhold til det tidligere forslag af hensyn til udskydelsen af lovens ikrafttræden til den 1. januar 1968.

Til pkt. 9.

I nærværende forslag er reglerne vedrørende tillægspatent ændret såvel med hensyn til forudsætningerne for meddelelse af tillægspatent som vilkårene for opretholdelse af et sådant patent. For allerede meddelte tillægspatenter bør imidlertid gælde de lovregler, som gjaldt på det tidspunkt, hvor tillægspatentet blev meddelt. Ved nærværende bestemmelse gennemføres dette princip.